

MASARYKOVA SPOLEČNOST

Nebyla rozhodnutím ministra vnitra ČSR při odvolacím řízení povolena. Vydala prohlášení k 28. říjnu, které si budete moci přečíst v denním tisku, nebo je přineseme sami v ACJ. - Na středu dne 26. října chystá přípravný výbor v Brně diskusi o knize Jana Galandauera Vznik Československé republiky 1918 o 5. hodině. - Na pátek 28. října pouť na Bradlo spojenou s kladením kytice, zpěvem Kto za pravdu horí a hymen. Zároveň bude porada o ustavení celostátní Československé společnosti T.G.Masaryka, která bude mít za cíl bádání a osvětu o T.G.M., Edvardu Benešovi a M.R.Stefánikovi. - Týž den se koná "pokojná procházka po ulici Česká a nám.Svobody v místech, kde bylo v pozdních hodnách večerních 28.X.1918 oznámeno prohlášení republiky a odpoledne dne 29. října se republika slavila. Pokojná procházka začíná v 17 hodin. Na 18 hodin je svolána další beseda "popelkova" u kašničky na České.

SLÁVEK POPELKA

Dostal tentokrát prý 6 měsíců a ne 6 týdnů, ale zprávy se rozcházejí. Před soudní budovou rozvinulo pět mladých občanů a občanek transparent SVOBODU POPELKOVI. Byli zadrženi. V tu dobu procházel se skleničkami náhodně Dušan Skála, známý redaktor Hosta a byl napaden deštníkem mužem, který se mu nepředstavil a byl zraněn. Když volal o pomoc přispěchali příslušníci a pomohli dostat do přistaveného vozu - Dušanovi a útočníka nechali odejít i s deštníkem. Zraněný D.Skála odmítl podepsat neřádně formulované protokoly. - Týž den neznámý muž vyhrožoval neznámému muži v civilu Janu Šabatovi vyjížděnou k Macošce. Jiní dva muži na něho čekali na městě kde u svého bydliště parkuje s autem, ale když se dal do křiku, utekli s ďábelským chůtem. - Ze dvou mužů v civilu, kteří doprovázeli Františka Derflera se vyklubali příslušníci Stb, kteří ho požádali na stanici VB o nahlednutí do tašky, zda nemá u sebe výbušniny nebo zbraně. Když jim vyověřili pokusili se mu prohlédnout písemnosti. Bránil jim v tom a potom se pokusil dopis adresovaný V.Havlovi štěstí roztrhat a štěstí sníst. přivolali další dva robustní pracovníci, z nichž mu jeden vyvrátil palec do protisměru, takže musil být převezen na Žlutý kopec, kde byla zjištěna dostorze a hematom. Potom mu byl předložen smyšlený protokol (bylo tam mimo jiné uvedeno, že se pokusil ohrozit své zdraví požíváním předmětu a tomu že chtěl zabránit), který nepodepsal a byl propuštěn. - Ze zadržovaných se domů navrátil Petr Cibulka a Jiří Štencl (mladší), kteří bylo obvinění z pokusu o trestný čin hanobení rasy, národnosti, náboženství atd. kterého se měli dopustit (přípravy), že chtěli nacyklostilovat INFOCH č. 17, kde je věta o 50.letech v "Magazíně" textu. Zda byla řádně uvalena vazba, není známo.

DELEGACE BRĚNĚNÝCH ŽÁDAJÍCÍCH NÁVRAT K MASARYKOVĚ ULICI

ve složení Milan Jelínek, Dušan Slávik a František Derfler byla přijata dne 20.října ved ucím vnitřního odboru p. Hynětem za přítomnosti předsedy komise pro místopisem p.Ziky. Jmenování přijali podpisové archy s 926 podpisy brněnských občanů a 41 podpisy mimobrněnských. Pracovníci MěNV vložili obtíže spojené s přejmenováním ulic a v zásadě podnět občanů odmítli, pouze přislíbili, že návrh budou mít v "bance" návrhů na jména ulic. Z Vyslovili též několik námitek a p. Hynět přisvědčil že neví o Masarykovi nic, že je "právník a nikoliv historik".

SBORNÍK O PŘEMYSLU PITTEROVI

byl dokončen, má přes 200 stran a obsahuje též vzpomínky na dětství Přemysla Pittera a text životních pamětí "Naš vřavou nenávisť". Redakce blahopřeje Miš k dokončení této práce. - Práce na překladu textu Olgy Piersové "Přemysl Pitter and His Work" z roku 1961 pokračuje a blíží se ke svému skončení. -

OMLOUVÁME SE

Slavnostní prohlášení přípravného výboru Masarykovy společnosti
k sedmdesátému výročí vzniku Československé republiky 28. října 1918

1. Vyhlášení Československé republiky 28. října 1918 bylo nejvýznamnějším aktem novodobé státnosti českého a slovenského národa. Tímto aktem se staly oba naše národy plně rovnoprávnými a suverénními. Jejich základní životní zájmy byly habsburskou monarchií snižovány a potlačovány a slovenskému národu šlo doslova o holé přežití.
2. Sedmdesátiletí republiky tvoří jedinou a nezlomnou kontinuitu suverenity, státnosti a štěstí obou našich národů o svobodné a smysluplné soužití v mírové Evropě. Pokud byla tato kontinuita narušena zvenčí, dále se to bez souhlasu lidu a jeho řádně zvolených zástupců.
3. Při příležitosti tohoto jubilea považujeme za vhodné obnovit v obou našich národech vědomou úctu ke všem účastníkům vítězného boje za svobodu, především k desítkám tisíců československých legionářů z bojišť v Rusku, ve Francii a v Itálii i k těm, kdo se účastnili domácího odboje. Mezi členy osobnostmi tohoto vyvrcholení našeho národně osvobozeneckého zápasu zůstanou nezapomenutelní Tomáš Garrigue Masaryk, Edvard Beneš a Milan Rastislav Štefánik. Zele nesporně největší podíl na vzniku Československé republiky měl Masaryk. Jemu se podařilo sjednotit sprvu roztržité odbojové skupiny a získat souhlas a uznání spojenských států. Právem byl proto roku 1930 přijat zákon: "T.G. Masaryk zasloužil se o stát" a roku 1935 byl Masarykovi přizán čestný titul "Prezident Osvoboditel".
4. T.G. Masaryk vtiskl našemu obnovenému suverénnímu státu nejen počet demokracie, ale snažil se také o hlubší mravní podlovení demokratických forem života humanistickou úctou k člověku a důsledným uplatňováním občanských práv lidí různého přesvědčení. Tím získal pro Československo i pro sebe sympatie činných kulturních a politických osobností celého světa.
5. Sedmdesáté výročí vzniku ČSR nutí k zamyšlení i nad otázkou, v čem nám může dnes Masarykovo myslitelské a politické dílo pomoci. Žijeme v době, kdy se hrozivě rozšířily různé krizové jevy, např. zneužívání vědy a techniky proti přírodě, a tím ve svých důsledcích i proti lidskému rodu, projevy apatie nebo naopak fanatismu a sektářské povýšenosti, nacionální a rasový šovinismus, korupce, alkoholismus a narkomanie. A byl to právě Masaryk, kdo se orientoval na společenské zájmy a na sociální spravedlnost, ale jako jeden z prvních v Evropě důsledně upozorňoval i na všechny nebezpečné jevy moderního života. Bojoval proti zneužívání vědy pro skupinové zájmy a krátkodobé cíle, varoval před orientací na hmotný prospěch a před čistě intelektuálními řešeními problémů, čelil alkoholismu a sexuální neodpovědnosti, barcoval pro řešení ženské otázky, pro ochranu dítěte apod. Masarykovo dílo i jeho osobní příklad poskytují tedy hojně podněty pro řešení dnešních bolestí a tragédií.
6. Věrní odkazu T.G. Masaryka vítáme demokratické snahy kdekoliv na ve světě a zvláště u nás doma. Je důstojné odkazu 28. října 1918 a díla Masarykova orientovat se na demokratickou budoucnost a na humanitní životní úkoly. Bez návratu k Masarykovi si lepší budoucnost našich národů ani státu nedovedeme představit.

V Praze 17. října 1988 Přípravný výbor Masarykovy společnosti:
Jiří Dělekal, PhDr. Josef Hanzal CSc., prof. PhDr. Milan Jelínek CSc.,
František Kopecký, PhDr. Karel Kučera, prof. PhDr. Milan Machovec
DrSc., PhDr. Anna Masaryková, Ing. Dalibor Plichta, Jana Seifertová,
JUDr. Dušan Slávik, JUDr. Vladimír Salda, JUDr. Vladimír Tvrz.

petra hajdúsková

ta pevná väzba
ten únik do sešitů
je vlastně vězení
slova se línou
jen do papírů bez hranic
chtějí se zredit do svobody
odmítají se přizpůsobit
neusi o papír

poésia 1977

kam zaisel svet
a velky pocit pri dyhani
v tom tlesnem svete
dzena pod miru
jsme tlesne jeden k druhym pritisknuti
vsek cizeji si nad kvet lekninu

podzim 1976

jak smutno je mi
kdyz smutek zide dvou osob
prozivam v jedne osobě
a ani jedné od něj nepomohu

1976 - 77

ma duše křičí: zpívej
a tělo mlčí smuteností
tohle je svět
sem se dívej

podzim 1977

cítím se stráct se
a snad i zrak
nepřítel na mě panika :
kdo přijel básníkovi na kratičko šat
a teď ho s nábo vysílá

zima 1976

proč ?
já vlastně nevím podstatu
proč sedám k papírům
a dýchám zhluboka
když tušku беру do rukou
to ve chvílích kdy smutku už je na závrat

jaro 1977

a venku se otevřel
už se první
dýchá zhluboka
obrovské zvíře
lidský svět

1976

Jsem příliš vnitřně opjatá
• životy jež tedy všichni tiše vedem
jak tomu všechno - všechno opustit
když bolesti jsem osámená
• hloubkou lidskosti
která se v nervozitě skrývá
• bolí nadrou bolesti

žest lidí tolik osuší
• každý cizí
jsem pod povrchem als
• pod nánonem štkaní
my jiný život vedem
• není o to více radostný
nás táhne do záhrobní smutek
• není možné o něm s někým promluvit

slzy to pro nás znací anebeký přepych
tak přiměřený dání když zaspíná si šaty
my už jsme pod hladinou podzemních zdrojů vody

zima - jaro 1977

ta stálá hra
prožívat strach
s klíčovou dírkou se tajně dívat
jak se bojí

1977 - 1978

co k tomu říci ?
nic
je to tak málo
co chce vyslovit ?

3. 12. 1978

kdyby se dalo mlčet báseň
kdyby to šlo
nemlčela bych sonet
o tom co neřeknu

3. 12. 1978

nechci už vzpomínat
bolí ten čas za námi
ne prudce a ne zpozděně
bolí bolí hladovými barvami

3. 12. 1978

proč ještě mluvit ?
nevyslovitelné nevyslově
zkost mluví zkoostí
a láska ?
mlčí
mlčí
navždycky ?

3. 12. 1978

když už nemáš
prsty zhnědlými od nikotinu
pešt bádne
ne už nemáš pešt bádne
pešt bádne
to bolí
bolí
to strašně bolí

3. 12. 1978

jít cestou nemožnosti
nahlédnout tam či sem
z pokoje světlo svítí
a v něm ?
lidé na prahu nenávisti

16. 12. 1978